

[Anker Lau.]

ordfører for venstre og den ærede ordfører for det konservative parti har udtalt.

Da vi i sin tid fik nedsat en kommission til behandling af vareforsyningsloven, så vi vist allesammen hen til denne kommission som en afviklingskommission. Jeg udtalte den gang betænkelighed ved selve kommissionen og kunne ikke stemme for dens nedsettelse. Nu har vi fået resultatet af dens arbejde, og for os, der har ventet på en afvikling, må man vist sige, at det er en skuffelse.

Man kan roligt hævde, at forslaget, som det nu foreligger, opfylder en række af de ønsker, som den højtærede minister tidligere har søgt gennemført her på rigsdagen uden held. Flere af disse forslag har rigsdagen ikke tidligere villet gå med til, dette gælder således en pristidende, som det har været nævnt fra anden side. Selv den har man taget med i dette forslag, til trods for at et forslag herom har været afvist så sent som sidste gang, vi behandlede loven.

§ 8 med dens kalkulationsregel har naturligvis været til noget besvær for erhvervene, men således som loven sidst blev udformet, også hvad angik dens bemærkninger, indeholder den dog en minimumsret for erhvervene, og begrebet urimelige priser tog, efter de mange års regulering, sigte på åbenbart urimelige priser — noget, der nærmede sig svindel.

Nu har man udvidet § 8, stk. 1, til også at omfatte avancen, og § 8, stk. 2, har fået en så altfavnende formulering, at priskontrolrådet herefter har fuldkommen hals- og håndsret over erhvervslivet fra de mindste detaljer til erhvervslivets struktur, hvis man vil benytte sig af den form, loven nu har fået. Alt er i virkeligheden overladt til priskontrolrådets skøn, uden regler, uden begrænsning.

Den samme formulering er nu knyttet til maksimalpriserne i § 13, hvor der også er tale om en afgørende skærpelse, idet det tidligere var således, at også denne paragraf var underlagt reglerne i § 8. Man bemyndiger også her priskontrolrådet til at bestemme, om grundlaget skal være kostprisen eller genanskaffelsesprisen. Da priserne steg, holdt man fast på kostprisen og tillod altså ikke, at der toges hensyn til de højere indkøbspriser. Nu giver man rådet ret til, stående

overfor et prisfald, at bestemme, at nu kan man, i alt fald i visse tilfælde, godt gå med til genanskaffelsesprincippet. Man får jo den tanke, at det er såmænd ligegyldigt, om det går op eller ned: erhvervslivet skal under alle omstændigheder have kløene.

Opfattelsen af, at der her er tale om skærpelse af loven, bestyrkes også af, at der flere steder i betænkningen gives udtryk for, at man venter „foreløbig forøgelse i priskontrolrådets indgriben“. Jeg har svært ved at tro, at det vil være muligt i dette høje ting at skabe et flertal for dette lovforslag, således som det nu er formet. Jeg kan for min part kun anbefale afgjort at vende sig imod det foreliggende lovforslag, men til gengæld nærer jeg et vist håb om, at det vil lykkes i det kommede udvalg at få mere afvikling ud af det og noget, der er bedre, end det er lykkedes kommissionen at nå frem til.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Den kommission, der har udarbejdet denne betænkning og det forslag, som vi fra regeringens side har gjort til vort, må siges at have udført et ualmindelig hurtigt og ualmindelig godt arbejde. Jeg synes, der ved denne lejlighed i alt fald fra min side skal lyde en tak til kommissionens medlemmer og dens formand for vel udført arbejde. Nægtes kan det vel heller ikke, at de forhåbninger, som især venstre nærrede med hensyn til det ringe resultat, kommissionen ville opnå, er gjort til skamme. Der er i løbet af den korte tid, kommissionen har arbejdet, blevet foretaget en virkelig grundig behandling af hele problemet, nye synspunkter er kommet frem, og der er blevet lagt et forslag på bordet, som man fra de allervæsentligste dele af erhvervslivet har kunnet tiltræde.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen i, at der ikke kan være nogen anledning til at komme ind på en almindelig vurdering af prislovgivningens virkninger. Disse forhold har vi drøftet så tit, at en fornyet debat næppe vil kalde nye momenter frem. Man vil dog have lagt mærke til, at det fremgår af betænkningen og kommissionsforslaget, at det fra praktisk talt alle sider i erhvervslivet — kun har repræsentanten for Grosserer-Societetets Komité taget forbehold, måske er der også